

En dwing hen in te komen.

Lukas 14:23b

Zondaren, wat denkt u, zijn degenen die binnen zijn gelukkig of niet? Oordeel zelf eens! Maar ... waarom wilt ú dan niet binnenkomen? Christus' huis is nog niet vol. Er zijn veel gasten binnengekomen, maar er is nog plaats voor méér (Luk. 14:22). Wij zijn gezonden om u te dwingen binnen te komen. Zo luidt de opdracht in onze tekst.

Het doel van deze gelijkenis – die wat de inhoud betreft dezelfde is als die van de bruiloftsmaaltijd in Mattheüs 22 – is het aantonen van de verwerping van de Joden vanwege hun verwerping van Christus, én de roeping van de heidenen. Het avondmaal waartoe zij hier worden geroepen, is Jezus Christus met al Zijn zaligmakende weldaden. Hij is de Schepper en ook de Inhoud van dit avondmaal. – In de morgen van de tijd, dus in de tijd van de aartsvaders, werden de mensen tot dit feest genodigd. Zelfs toen ontbraken er geen predikers der gerechtigheid (2 Petr. 2:5).

- In de middag, onder de wet, werden zij ertoe genodigd door profeten, priesters en Levieten.
- En hier in de avond, in de laatste tijden, de tijden van het Evangelie, worden zij ertoe geroepen als tot een avondmaal, aangezien de bedeling van het Evangelie de laatste bedeling der genade voor de wereld is.

De Joden waren degenen die het eerste aanbod kregen, maar zij wilden niet komen. Zij maakten verontschuldiging, zoals u kunt lezen in de verzen 17-20 van dit hoofdstuk. De heidenen krijgen het volgende aanbod; een dienstknecht wordt naar de straten en wijken van de stad gezonden. De dienaren van Christus prediken het Evangelie aan de arme heidenen en zij nemen het aan. Maar zij kwamen niet allemaal tegelijk naar binnen, daarom werd de dienstknecht uitgezonden in de wegen en heggen, waar men het ellendigste soort mensen aantreft. Zelfs zij moeten gedwongen worden om binnen te komen. Mogelijk kan deze dubbele uitzending van de dienaar wijzen op de manier van handelen

van de Heere in de bedeling van het Evangelie aan de heidenwereld.

– Het Evangelie werd namelijk eerst gepredikt aan degenen die de afgoderij van hun land vaarwel hadden gezegd en de ware God aanbaden. Zij waren soms met de Joden vergaderd in hun synagogen om van hen de kennis van God te leren, hoewel zij het ceremoniële deel van hun godsdienst niet aanvaardden. Het is heel goed mogelijk dat zij de armen, verminkten en blinden waren die in de straten en wijken van de stad zaten.

– Maar later werd het Evangelie naar de donkerste delen van de aarde gebracht, waar geen rekening werd gehouden met de joodse of christelijke godsdienst. Daar was iedereen in de grofste onkunde en afgoderij weggezonden. Daarmee kunnen heel goed de wegen en heggen worden afgebeeld (Hand. 10 en 13:42,46,49).

In onze tekst kunnen we drie zaken opmerken:

1. Het voornaamste *doel* dat predikanten in de prediking van het Evangelie voor ogen

moet staan, namelijk zondaren tot Christus brengen. Hun doel mag niet zijn hen voor een partij in te winnen, maar zij moeten hen tot Christus trekken. Het is niet ervoor zorgen dat zij alleen van werk veranderen door hun enkel oprechtheid en goede manieren te prediken, want daarmee blijven ze nog steeds buiten staan. Het doel moet zijn ervoor te zorgen dat zij ook van meester veranderen. Dat zij door het geloof tot Christus komen.

2. Bedenk *met wie* zij van doen zullen krijgen als zij hen willen bewegen naar binnen te komen. Het zijn juist degenen die in de wegen en heggen zitten, als bedelaars in lompen en met zweren, de onwaardigste en vuilste zondaren.

3. De *manier* waarop zij hen moeten bewegen binnen te komen: ‘Dwing hen in te komen’, niet door lichamelijk geweld tegen hen te gebruiken. Christus heeft het zwaard van de Geest in de handen van Zijn dienstknechten gegeven. Niet het wereldlijk zwaard. Met geweld onderwerpen, martelen en moorden zijn mogelijk geschikte middelen om mensen voor de antichrist in te winnen, maar niet om ze voor Christus in te winnen.

De dwang in de tekst is *een morele dwang* die gebruikt wordt door hen die mensen op een feest uitnodigen. Ze zijn niet gewoon hen met de zweep naar binnen te slaan, maar gaan ernstig en oprecht met hen om, totdat zij erin toestemmen. Zo behoren predikanten zondaren te dwingen om naar binnen te gaan en tot Christus te komen. Ze moeten oprecht en hartelijk met hen handelen, zodat zondaren kunnen zien dat zij in oprechtheid de boodschap van hun Meester uitdragen. Wij moeten hun enerzijds de bekoorlijke nodigingen en aanbiedingen van het Evangelie aanbieden, maar anderzijds de schrik des Heeren voorhouden, zodat, als mensen toch naar de hel willen gaan, zij niet ongewaarschuwd daarheen gaan. Bovendien wordt hier de kracht van de Geest te kennen gegeven, die met het Woord samengaat in de bekering van de uitverkorenen. Deze kracht gebruikt geen geweld, maar dwingt of verplicht hen op een lieflijke manier om naar binnen te gaan.

De les in deze tekst is dat het voornaamste werk van predikanten is, zondaren op evan-

gelische wijze te dwingen naar binnen te gaan en tot Christus te komen.

De beste manier waarop ik deze tekst kan behandelen, is de opdracht toepassen die in de tekst wordt gegeven. Daartoe overwegen we de volgende zaken:

1. Zondaren staan van nature buiten;
2. Zondaren worden door Gods knechten genodigd binnen te komen;
3. Zondaren mogen binnenkomen;
4. Zondaren worden genodigd binnen te komen;
5. Zondaren moeten binnenkomen;
6. Zondaren zullen binnenkomen.

1. Zondaren staan van nature buiten

Als dat niet zo was, zouden zij niet gedwongen hoeven te worden om binnen te komen. Leeft u nog buiten Christus? Dan hoort u nu wáár u buiten staat, en wáár u zich bevindt. (1) Zondaren, weet u waar u buiten staat? Allen die buiten Christus zijn, staan buiten Gods huisgezin (Ef. 2:18,19). Gods huisge-

noten zijn de huisgenoten des geloofs. Daar behoort u niet bij. Zijn huis is wellicht een leeg huis voor u. Adam is uit huis gelopen en al zijn nakomelingen met hem, en u bent nog steeds daar waar Adam u achterliet. Is dat niet droevig, om buiten Gods huisgezin te staan? Ook al bent u in het huis van onze moeder, u kunt God geen Vader noemen, omdat u niet in Christus, Zijn Zoon, bent. U kunt geen aanspraak maken op het deel en de erfenis van de kinderen (Gal. 4:30).

(2) U staat buiten Gods vredeverbond en zolang u in die staat verkeert, hebt u ook geen hoop op de zaligheid (Ef. 2:12). U leest van een heerlijke koets in Hooglied 3:9 en 10. Dat is het verbond der genade, het verbond des vredes, zoals het wordt voorgesteld in het eeuwig Evangelie; want dat is het Woord der waarheid, zachtmoedigheid en gerechtigheid waarop Christus voorspoedig rijdt. De eerste koets die Adam en zijn kinderen naar de hemel had moeten brengen, was het verbond der werken. Adam moest haar besturen; hij was echter net op weg of de koets brak in stukken. Nu is er een nieuwe koets gemaakt

waarin Christus Zijn gehele volk naar de heerlijkheid brengt. Maar ... u staat erbuiten. Koning Salomo, de Middelaar Christus, heeft deze koets gemaakt. Zij kon niet zonder Hem worden gemaakt. Hij maakte het rijtuig voor Zichzelf, om daardoor Zijn Eigen heerlijkheid en de uitnemende rijkdom van Zijn genade te openbaren. Hij maakte de koets ook voor de dochters van Jeruzalem, om daarin Zijn bruid naar het huis van Zijn Vader te brengen. Zij werd gemaakt van het duurzame hout van Libanon, want God wil dat het een eeuwig verbond is dat nooit zal worden verbroken. Haar pilaren zijn van zilver want de voortreffelijke beloften die eigen zijn aan het verbond der genade – zoals de beloften van vergeving, volharding enzovoort – zijn in betere beloften bevestigd (Hebr. 8:6). En omdat er geen klein gewicht in deze koets zit als de zondaar zich daarin bevindt, heeft Hij haar vloer van goud gemaakt, stevig en sterk, zodat niemand die erin zit, ook al is hij zwaarder dan bergen van koper, erdoorheen zal zakken, want ‘het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere kent de-

genen die Zijne zijn' (2 Tim. 2:19). Zij zijn verzekerd door het besluit van Gods eeuwige verkiezing. Geen stormen van toorn kunnen vallen op degenen die in de koets zijn, want zij heeft een gehemelte van het karmozijnrode bloed van Jezus Christus. Het binnenste gedeelte is bespreid met de liefde (Hoogl. 3:10). Overal in de koets treft men de liefde aan; zij is boven hen, aan beide kanten van hen; ja, zelfs beneden hen, zodat, als zij toch in de koets vallen, hun val niet zo pijnlijk zal zijn, maar zij in staat zullen zijn om weer op te staan. Welgelukzalig zijn zij die zich in deze koets bevinden! Maar ach, zondaren, u bevindt zich erbuiten. U ligt daar, waar de eerste koets u had gebracht toen zij het begaf. (3) U staat buiten Gods gunst, want u bent buiten Christus. Dat is vreselijk, want onze God is een verterend Vuur. En er is geen toevlucht voor de toorn van God dan alleen onder de bedekking van het bloed van de Middelaar (Ef. 2:13). De verderfengel is in aantocht en er is geen bloed aan de deurposten gestreken. God is in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende. Als u niet binnen-

komt en Hem daar ontmoet, wat kunt u dan anders verwachten dan dat Hij u buiten zal ontmoeten, als een beer die van jongen beroofd is en het slot van uw hart zal scheuren (Hos. 13:8)? Wat baten uw plichten zolang u buiten Christus bent? Kunnen zij Gods gunst voor u verdienen? Uw tranen zullen nooit in Zijn fles komen, evenmin zullen uw gebeden in Zijn oren komen.

Weet u waar u zich bevindt, zondaar?

– U bevindt zich in de weide van de duivel, op de bergen der ijdelheid, in de buurt van de woningen der leeuwinnen en de bergen der luipaarden, waar de satan zijn kudde weidt. U bevindt zich buiten Gods huis en u dwaalt in het rond op zoek naar brood. U bedelt aan de deur van de wereld en vraagt: ‘Waar kan ik brood krijgen?’ U kent Christus, het Brood des levens, niet en daarom is de vuiligheid van wereldse voordelen en genoegens zo kostbaar in uw ogen. Maar zeg mij, zondaar, bent u ooit voldaan? U zou graag uw buik willen vullen met de draf van de wereld, maar geeft zij u echt voldoening? Is het niet

zonder inhoud, zodat u moet bekennen dat het enkel ijdelheid is? Bent u tijdens al uw ronddolen op de bergen der ijdelheid ooit op de plaats gekomen waarvan u kon zeggen: Dit is mijn rust, hier zal ik wonen? Nee, dat zal nooit gebeuren, tenzij u tot Christus komt (Jes. 55:2).

– U bent in de hel op aarde. In de hel zijn wil zeggen: *buiten zijn* (Openb. 22:15). U bent niet binnengekomen. U bent al veroordeeld (Joh. 3:18), u bent gebonden in de gevangenis (Jes. 61:1). Wat is het verschil tussen u en hen die in de hel zijn? U bent allebei gevangenen; u bent alleen nog in het buitenste gedeelte van de gevangenis, zij zijn in het binnenste gedeelte van de gevangenis. U bent beiden van Christus vervreemd; alleen u wilt van Christus scheiden en zij moeten van Hem scheiden. Het vuur van Gods toorn is in beider consciëntie aangelegd; alleen wordt het in u vooralsnog niet aangewakkerd en door de adem des Heeren aangestoken als een zwavelstroom. Dat is bij hen wel het geval (Jes. 30:33). Maar u weet niet hoe spoedig dat kan gebeuren. Er is echter nog een ander

verschil: zij zijn gebondenen *zonder* hoop, u bent een gebodene *die hoopt* (Zach. 9:12). Daarom gaan wij over tot een volgend punt.

2. Zondaren worden door Gods knechten genodigd

Wat is het voorname doel van de vrienden van de Bruidegom? Om degenen die buiten zijn binnen te brengen. Bent u nog buiten? Dan bent u daar waar u niet hoort. U bent op verboden grondgebied. Wij wensten wel dat u binnen was; wij zouden graag willen dat u tot Christus kwam en u met Hem verenigde door in Hem te geloven en Hem in al Zijn ambten aan te nemen.

Wij verklaren u, dat onze Heere de Enige is Die bekleed is met gezag en aangesteld is als de grote Profeet en Leraar van de weg naar Immanuëlsland (Hand. 3:22,23). Hij heeft Zijn school onder ons opgericht, maar Hij heeft weinig discipelen. Wij komen op dit moment om u te dwingen binnen te komen, opdat Zijn huis vol worde.

Satan heeft veel volgelingen omdat vleeselijke wijsheid helaas veel aanhangers heeft. O, ver-

laat hen! Onze Heere alleen is het, Die van de Vader gegeven is als de grote Leidsman naar het hemelse Kanaän (Jes. 55:4). Niemand is daar ooit gekomen of zal daar komen, dan alleen Zijn volgelingen. Kom dan binnen, geef u aan Hem over om door Hem geleid te worden. U zou allemaal gelukkig zijn. U zou uiteindelijk allemaal in de hemel komen. Maar u dwaalt in het woeste, waar geen weg is, en u zult zeker verdwalen als u Hem niet tot uw Leidsman aanneemt. De weg naar de heerlijkheid is een moeilijke weg. U bent er niet mee bekend. U bent zelfs blinde reizigers die elk ogenblik in de afgrond kunnen storten. O, neem toch een gids!

U staat nu als het ware op een plaats waar twee wegen samenkomen, en u weet niet welke u moet kiezen. Uw eigen wijsheid, die dwaasheid is, wijst u op een schone, brede weg, en zegt: 'Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts' (Spr. 9:16), maar niet derwaarts, want aldaar zijn doden, en haar genoden zijn in de diepten der hel (vs. 18). De wijsheid van de Vader, onze Heere Christus, wijst u een nauwe weg aan, maar ze leidt tot het leven.

Hij zegt heden tot u: 'Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts' (vers 4). Kom dan binnen, laat uw eigen wijsheid varen, geef uzelf aan Hem over om door Hem geleid en bestuurd te worden. 'Hoor, en uw ziel zal leven.'

Zondaren, weet u niet dat u schuldig bent, en dat u geen toegang kunt hebben tot een onverzoend God? Er werd door de zonde een breuk gemaakt tussen God en de mens. De rechtvaardigheid eist een offer; er moet verzoening gedaan worden. De zondaar zelf is onrein, hij kan de priester niet zijn. Hij is niet in staat om zich van een offer te voorzien, want het vee op duizend bergen is niet genoegzaam ten brandoffer.

Daarom werd Jezus Christus onze Priester. Zijn menselijke natuur was de offerande, Zijn Goddelijke natuur het altaar dat het offer heiligde. De toorn van God was het vuur dat het offer verbrandde. Het bloed werd in het heilige der heiligen gedragen toen Christus opvoer ten hemel en Zich zette aan 's Vaders rechterhand om voor zondaren te bidden, op grond van Zijn voldoening. Welnu, hier is de

voldoening. Wij zouden graag willen dat u toestemt in dit heilsplan door een gekruiste Christus, en dat u afziet van uw eigengerechtigheid opdat u ten hemel mag klimmen op de ladder van Christus' tussenkomst.

In het aardse paradijs zette God een ladder waarmee het gehele mensdom kon opklimmen tot het hemelse paradijs. Het was *het verbond der werken*; een ladder die in staat was de last van de gehele wereld te dragen, maar die wel zó ontworpen was dat, indien de kleinste bout ervan werd losgedraaid, hij geheel ineen zou storten. Het gehele mensdom beklom deze ladder, te weten de eerste Adam en al zijn kinderen in zijn lendenen. Maar toen hij één boutje ervan losdraaide, begaf de ladder het ogenblikkelijk, en hij en de zijnen vielen in een diepe kolk van ellende. In de verte kon men de hemel zien, maar er was geen weg meer om er te komen. Over deze verschrikkelijke breuk verheugden zich de duivelen; de engelen ontzetten zich erover. Zij zagen dat zij haar niet konden herstellen, noch een andere maken, en zij waren wel zo verstandig dat zij dit ook niet probeerden.

De Zoon van God zag dat er niemand onder alle schepselen was die kon helpen, en daarom bracht Zijn eigen arm heil aan (Jes. 59:16). Er is een andere ladder gemaakt: Jezus Christus, de God-Mens, de Middelaar tussen God en de mens, de weg tot de Vader (Gen. 28:12). Het onderste ervan werd op de *aarde* gezet, want Hij is Mens (uit de aarde) geworden. De ladder werd zo laag gezet dat zondaren erbij konden; ze werd zelfs in 'de nederste delen der aarde' gezet (Ef. 4:9), in de landstreek van de dood. Haar opperste raakte aan de hemel, want Hij is God. De ladder is zo hoog dat de zondaar ermee in de hemel kan komen. Ook al is de last uiterst zwaar, deze ladder zal het niet begeven, want zij is onderling verbonden door het bloed dat oneindige waarde heeft en gestort is tot volkomen voldoening aan de eisen van de rechtvaardigheid (Hebr. 9:14).

Kom, zondaren, leg uw hele last op deze ladder en vrees niet. De eerste ladder kon niets dragen dan een mens. Zij kon niet één zondaar met een schuldenlast op zijn rug dragen zonder te breken. Maar deze ladder zal u

dragen, evenals uw schuldenlast, ook al zou ze zwaarder wegen dan het zand van de zee. Ach, er zijn maar weinig mensen die van deze ladder gebruikmaken. Konden wij u maar dwingen om deze ladder te beklimmen. Bent u van plan om nog in de diepte te blijven liggen? Hebt u voor de laatste keer een blik op de hemel geslagen? Hebt u voor eeuwig afscheid genomen van de heerlijkheid? Of hebt u het niet gedaan? Waarom wilt u dan niet gedwongen worden om deze ladder te beklimmen? O, kom toch, vóórdát de ladder zal worden opgehaald.

Ik weet wat u, die niet gedwongen wilt worden om deze ladder te beklimmen, in feite denkt. U meent als een dief en moordenaar van elders in te kunnen klimmen. Ik weet wat u van plan bent. Óf u probeert de oude ladder te herstellen en het beste te maken van haar brokstukken door uw zedelijkheid en wettische wandel. Óf u bent zelf een nieuwe aan het maken, een ladder die niet gegrond is op het genadeverbond. U vertrouwt op de barmhartigheid van God buiten de vereniging met

de Middelaar. Maar ook al zet u het onderste van deze ladder nog zo laag, Gods rechtvaardigheid zal nooit toestaan dat haar opperste aan de hemel zal raken (Gen. 28:12). Leg er uw last maar op, als u dan toch niet anders wilt; waag uw ziel erop, waag de eeuwigheid erop en klim omhoog. Maar wees ervan verzekerd, dat – ook al komt u zelfs zover dat u op de hemelpoort zult kunnen kloppen en zeggen: ‘Heere, Heere, doe ons open’, die ladder u daar in de steek zal laten. Daar zal zij het begeven en u neer laten storten in de onderste hel!

Christus heeft een Koninkrijk van Zijn Vader ontvangen (Ps. 2:6-8), maar Hij heeft weinig echte onderdanen. Hij heeft heden Zijn bannier hier opgericht, en wij zijn gekomen om u te dwingen binnen te komen en u te onderwerpen aan Hem als uw Heere en Koning. Vreemde heren heersen over u en u hebt lang gehoorzaamheid geweigerd aan uw wettige Heere. O, zeg nu al uw afgoden vaarwel en geef u aan Hem over, om voortaan de Zijne alleen, de Zijne geheel, de Zijne voor eeuwig te zijn. Kom nu binnen en kus de Zoon

(Ps. 2:12). Buig uw knieën voor Hem; zet de kroon op Zijn hoofd (Hoogl. 3:11). Open de eeuwige deuren van uw hart, opdat de Koning der ere inga (Ps. 24:7).

Misschien is er een arme ziel die bij zichzelf zegt: Ach, de machten van de hel in mijn binnenste laten zich niet zo gemakkelijk verjagen. Dat is inderdaad waar, maar toch hoop ik dat deze omsingeling de rechte verhouding tussen Christus en u niet in de weg zal staan. U hoort het aanbod dat Hij uw Koning wil zijn. Wilt u erin toestemmen?

Ik zal u twee vragen stellen om deze zaak duidelijk te maken:

1. Als u niet méér doen kunt, wilt u Hem dan uw toestemming voor het Koninkrijk geven? Bent u bereid om uw begeerlijkheden vaarwel te zeggen, ook al bent u niet in staat om ze te verdrijven? Ook al kunt u het juk der dienstbaarheid niet van uw nek schudden, wilt u Christus uw toestemming geven om het weg te nemen en Zijn eigen juk op u te leggen? Als Koning zal Hij 'onze ongerechtigheden dempen' (Mi. 7:19).